

39
19. apríl

nefnist Sauðárkrókshreppur, og hinn hluti hins forna Sauðárhrepps verði hreppur út af fyrir sig og nefnist Skarðshreppur.

2. Öllum eignum, skuldum og sveitarþyngslum hins núverandi Sauðárhrepps, þeim er verða þegar skiftingin fer fram, skal skift þannig milli hinna nýju hreppa, að í hlut Sauðárkrókshrepps komi $\frac{5}{6}$ hlutar, en í hlut Skarðshrepps $\frac{1}{6}$ hluti, og eftir sama hlutfalli skal skifta sveitarþyngslum, er siðar kunna til að koma og eiga rót sína í fjelagsskap þeim, sem hingað til hefir átt sjer stað milli hinna nýju hreppa.

Þó er gjörð sú undantekning frá nýnefndri reglu um skifting eignanna, að styrktarsjóður fátækra í Sauðárhreppi eða Gjafasjóður Sigurðar Guðmundssonar frá Heiði skal vera fyrst um sinn óskiftur og undir stjórn beggja hreppanna, en hinir árlegu vextir af sjóðnum, sem til úthlutunar koma, skulu skiftast þannig, að í hlut Sauðárkrókshrepps komi $\frac{2}{3}$ hlutar, en í hlut Skarðshrepps komi $\frac{1}{3}$ hluti.

3. Aðskilnaður hreppanna skal fram fara, þegar er hreppsnefndir hafa verið kosnar í báðum hinum nýju hreppum, og skulu vera 5 hreppsnefndarmenn í Sauðárkrókshreppi en 3 í Skarðshreppi, en þær skulu síðan framkvæma skiftinguna á eignum, skuldum og sveitarþyngslum, en verði ágreiningur útaf skiftingunni, skal úr honum skorið af sýslunefnd, sem einnig skal kveða á um fjallskil og afrjetti.

Þetta er yður hjermeð til vitundar gefið til leiðbeiningar og frekari aðgerða og birtingar, að því viðbættu, að með framangreindri fyrirskipan er engin breyting gjörð á hinum forna Sauðárhreppi sem dómpinghá nje manntalspinghá.

40
18. apríl

Prófreglugjörð

fyrir

gagnfræðadeild hins almenna mentaskóla í Reykjavík.

Samkvæmt 14. gr. í auglýsingu 9. septbr. 1904, um bráðabirgðareglugjörð fyrir hinn almenna mentaskóla í Reykjavík, eru hjermeð settar eftirfarandi reglur um það, hvernig hagað skuli gagnfræðaprófi við tjeðan skóla.

1. kaflí.

Um skólanemendur.

1. gr.

Burtfárarpróf gagnfræðadeildar hins almenna mentaskóla nefnist gagnfræðapróf. Þeir, sem undir það ganga, skulu reyndir í því, sem þeir hafa

lesið í gagnfræðadeildinni, þó með þeim takmörkunum, sem leiða af ákvörðunum **40** þeim, er hjer fara á eftir. Skólameistari ákveður í samráði við kennara og með 18. apríl samþykki stjórnarráðs, að hve miklu leyti sleppa megi ýmsum köflum úr því, sem lesið hefir verið í allri deildinni.

2. gr.

Ekkert gagnfræðapróf skal halda í:

- 1) Kristnum fræðum,
- 2) teiknun,
- 3) hannyrðum,
- 4) leikfimi,
- 5) söng.

En leggja skal fram teikningar þær og hannyrðir, sem nemendur hafa leyst af hendi í skólanum síðasta skólaár, og skal gefa einkunn fyrir hvort um sig. Sýna skal og í lok skólaársins leikni í líkamsæfingum og söng þeirra nemenda, er gagnfræðapróf eiga að taka. Hinir skipuðu prófdómendur skulu ásamt kennara dæma um teikningar og hannyrðir.

3. gr.

Gagnfræðaprófinu skal haga þannig:

I. *Íslenska.*

a. *Munnleg.* Nemendur skulu hafa til prófsins að minsta kosti 200 bls. í 8vo af því, sem þeir hafa lesið í skólanum; skal það bæði vera bundið mál og óbundið, valið úr fornþókméntunum, og einkum þókméntum síðari alda, ýmislegs efnis. Hver nemandi skal látinn lesa kafla úr óbundnu máli, er hann hefir ekki lesið áður í skólanum; má kaflinn eigi vera þyngri að efni nje máli en það, sem lesið hefir verið í skólanum; hann skal og látinn lesa kafla í ljóðum. Gera skal hann grein fyrir efni þess, sem hann er látinn lesa. Ennfremur skal kennarinn taka til meðferðar hæfilega langan kafla af því, sem til prófs hefir verið ætlað, láta nemandann segja frá efni hans með eigin orðum, og gera nokkra grein fyrir einstökum orðum og setningum. Við einkunnagjöfina skal taka sjerstakt tillit til þess, hvernig lesið er.

b. *Skrifleg.* Nemendur skulu skrifa endursagnarstil og ritgerð, annaðhvort frásögulegs efnis, eða lýsingu á einhverju, er þeir þekkja, eða hafa fyrir augunum. Eigi skal verkefnið vera mjög umfangsmikið.

II. *Danska.*

a. *Munnleg.* Nemendurnir skulu hafa til prófsins að minsta kosti 100 bls. í 8vo af því sem þeir hafa lesið í skólanum. Skal reyna þá í kafla úr þessu og í stuttum ólesnum kafla auðveldum. Prófið fari fram sumpart með samtali á

40 dönsku um kaflann eða endursögn hans, sumpart með því að þýtt sje á íslensku
 18. apríl svo mikið sem þurfa þykir til þess að ganga úr skugga um, að nemandinn skilji kaflann. Í málfræði sje nemandinn aðallega reyndur á þann hátt, að hann sje látinn setja saman óflóknar smásetningar, er sem mest sjeu leiddar út úr kaflanum, sem prófað er í.

b. Skrifleg. Nemendur skulu snúa hæfilegum kafla úr íslensku á dönsku.

III. Enska.

Prófið er bæði munnlegt og skriflegt, og skal haga því á sama hátt og prófinu í dönsku.

IV. Saga.

Prófið er munnlegt, og skal láta nemandann segja frá kafla í samhengi og sömuleiðis svara einstökum spurningum, sem fyrir hann eru lagðar.

V. Landafræði.

Prófið er munnlegt og á að styðjast við uppdrætti landa, myndir eða önnur áhöld við landafræðiskenslu.

VI. Náttúrusaga.

Prófið er munnlegt, og skal leggja aðaláherslu á það, að nemendur geti glögglega lýst náttúrugripum eða myndum, sem þeim eru sýndar, og kunni að gera grein fyrir líffærum, gerð þeirra og störfum. Spurningar úr heilsufræði þarf ekki að leggja fyrir alla nemendur, og eigi skal velja aðalspurninguna handa nokkrum nemanda úr henni.

VII. Eðlisfræði.

Prófið er munnlegt, og skal nota myndir eða önnur kensluáhöld við það eftir föngum. Hverjum nemanda skal fá eitt eða tvö verkefni, eftir því hve yfirgripsmikil þau eru. Sjeu þau tvö, má annað þeirra vera efnafræðislegs efnis, en eigi skal það vera aðalúrlausnarefnið.

VIII. Stærðfræði.

Prófið er bæði munnlegt og skriflegt.

a. Reikningur. Munnlega prófinu skal þannig haga, að það sýni hve vel nemendur skilji reikningsreglurnar og leikni þeirra í að hagnýta sjer þær.

Við skriflega prófið skulu nemendum fengin til úrlausnar að minsta kosti tvö dæmi. Skal velja þau þannig, að þeir geti beint hagnýtt sjer þær reikningsreglur, sem þeir hafa lært.

b. og d. Talnafræði og flatarmálsfræði. Við munnlega prófið skal einkum reyna nemendur í flatarmálsfræði, og ber við prófdóminn að

taka sjerstaklega tillit til þess, hvort nemandinn getur gert nákvæma og skýra grein fyrir því, sem hann hefir lært. 40
18. apríl

Við skriflega prófið skal fá nemendum tvö verkefni til úrlausnar. Þau skal þannig velja, að hægt sje beint að hagnýta sjer við úrlausnina einhverja þá setningu, eða aðferð, sem þeim hefir verið kend í skólanum. Skal annað dæmið vera uppdráttardæmi (Konstruktion), en hitt reikningsdæmi, eða líking. Við prófdóminn skal hafa hliðsjón af því, hvernig teikningin er af hendi leyst.

4 gr.

Þrír prófdómendur skulu dæma um hina skriflegu og munnlegu frammistöðu í hverri grein. Skal einn þeirra vera kennarinn í þeirri námsgrein, sem prófið er í, en af hinum tveim velur stjórnarráðið annan, en hinn skólameistari.

5. gr.

Allar einkunnir hafa sama gildi. Einkunnir fyrir skriflegar úrlausnir á ekki að leggja saman við einkunnir fyrir munnlega frammistöðu í sömu námsgrein. Aðeins eina einkunn skal gefa fyrir alla hina munnlegu frammistöðu í heild sinni í hverri námsgrein, og aðra einkunn fyrir skriflega; og það eins þótt lagt sje fyrir nemandann fleiri en eitt verkefni til úrlausnar, eða þótt námsgreinir skiftist í fleiri deildir.

6. gr.

Einkunnir eru þrennskonar:

1. *Prófseinkunnir* eru þær einkunnir, sem gefnar eru fyrir munnlega eða skriflega frammistöðu við gagnfræðapróf í hverri einstakri námsgrein. Sömuleiðis einkunnir þær, sem gefnar eru við gagnfræðaprófið fyrir teikningu og hannyrðir.

Við munnlegt próf eiga prófdómendurnir, að atloknu prófi í hverri námsgrein, að bera saman einkunnirnar, sem þeir hafa gefið, og kveða upp að því loknu prófseinkunn hvers nemanda í námsgreininni.

2. *Árseinkunnir* eru meðaltal þeirra þriggja einkunna, er hver kennari gefur í sinni kenslugrein, eða sínum kenslugreinum, til þess að láta í ljósi álit sitt um ástandun og kunnáttu nemanda í þeim námsgreinum, sem hann kennir. Skulu þær einkunnir ritaðar í bók, sem til þess er ætluð, og meðaltal þeirra reiknað út við lok kensluársins og fært inn í bók þessa.

3. *Fullnaðareinkunnir*. Fullnaðareinkunn er sú einkunn, sem kemur út, þegar lögð er saman prófseinkunn, sem gefin hefir verið fyrir munnlega frammistöðu í námsgrein, eða fyrir skólavinnu þá, sem lögð hefir verið fram til þess að um hana sje dæmt, og árseinkunn í námsgreininni, og því, sem út kemur, síðan deilt með 2.

40 Prófseinkunn fyrir skriflega úrlausn í námsgrein er fullnaðareinkunn
18. apríl í henni.

Árseinkunn fyrir frágang á skriflegum úrlausnum (ritleikni), söng og leikfimi, skal vera fullnaðareinkunn í greinum þessum.

Í öllum þeim námsgreinum, sem munnlegt próf er haldið í, skal fullnaðareinkunn gefin eftir framanrituðum reglum.

Í öllum þeim námsgreinum, sem munnlegt próf fellur burt í samkvæmt ákvæðum þeim, sem um það kunna að verða gerð, skal árseinkuninn vera fullnaðareinkunn.

Skólameistari sjer um samlagning árseinkunna og fullnaðareinkunna, og að allar árseinkunnir, prófseinkunnir og fullnaðareinkunnir sjeu ritaðar í sjerstaka bók.

7. gr.

Við gagnfræðapróf skal að jafnaði aðeins gefa 3 einkunnir; þessar einkunnir sjeu táknaðar með tölunum 6, 4, 2. Enginn prófdómandi má gefa aðrar einkunnir þar á milli. Ef prófdómendur gefa sína einkunnina hver, má taka meðaltal þeirra, og koma þá út einkunnirnar 5 og 3. Ennfremur má í viðlöguum gefa einkunnirnar 8 og 0, ef hver prófdómandinn um sig hefir kveðið þann dóm upp. Gefa má og þessar einkunnir á skólaárinu, og reikna árseinkunnirnar út eftir þeim. Sleppa skal öllum brotum, en halda einungis heilu tölunum, þegar deilt er einkunnum þeim, sem gefnar eru á skólaárinu, og sömuleiðis þegar meðaltal er tekið af árseinkunninni og prófseinkunninni. Þó skal árseinkunnin 1, 5 hækkuð upp í 2.

Árseinkunn fyrir frágang á skriflegum úrlausnum kemur út við það, að lagðar eru saman einkunnir þær, sem allir kennarar í námsgreinum þessum hafa gefið á skólaárinu, og útkomunni síðan deilt með tölu einkunnanna; komi út meira brot en $\frac{1}{2}$, sje það hækkað upp í heilan, en $\frac{1}{2}$ og þaðan af minna broti sje slept.

8. gr.

Til þess að standast gagnfræðapróf má meðaleinkunn í íslensku, dönsku, ensku, sagnfræði, landfræði, náttúrusögu, edlisfræði, stærðfræði, teiknun og frágangi á skriflegum úrlausnum eigi vera lægri en 3, 5, reiknað eftir framanskráðum reglum. Þó skal nemandi þeim, sem við munnlegt eða skriflegt próf fær prófseinkunnina 0 tvisvar sinnum, vísað frá prófi.

2. kafli.

Um utanskólanemendur.

9. gr.

Foreldrar eða vandamenn utanskólanemanda, sem ætlað er að ganga undir burtfararpróf gagnfræðadeildarinnar, skulu senda skólameistara umsókn um

það fyrir 15. dag. maimánaðar, ásamt vottorði frá manni eða mönnum, sem lok- 40
ið hafa burfararprófum við hinn almenna mentaskóla eða öðrum jafngildum próf- 18. apríl
um, um það, að hann eða þeir hafi haft eftirlit með námi hans, og skal því
fylgja skýrsla um það, sem nemandinn hefir lesið og numið.

10. gr.

Utanskólanemendur skulu hafa lesið og numið alt það, er lesið er og
numið í allri gagnfræðadeildinni eða jafngildi þess, og skulu ganga undir próf í
því öllu, svo og í teiknun og hannyrðum. Er kennurum skylt að haga svo próf-
inu í samráði við prófdómendur, að nægileg vissa fáiist um það, að nemendur
hafi náð tilætlaðri kunnáttu og þroska. Prófseinkunn utanskólanemenda er fulln-
aðareinkunn þeirra.

I stjórnarráði Íslands 18. apríl 1907.

Í fjarveru ráðherrans

Kl. Jónsson.

G. Sveinbjörnsson

aðst.

Auglýsing

41

er fellir úr gildi auglýsingu stjórnarráðs Íslands 9. mars 1907,
um bólusótt í Dunkerque.

Auglýsing stjórnarráðs Íslands 9. f. m., um að ákvæðum laga nr. 34, frá
6. nóvbr. 1902, um varnir gegn því að næmir sjúkdómar berist til Íslands, verði
beitt að því er snertir bæinn Dunkerque á Frakklandi sökum bólusóttar þar, er
feld úr gildi, þannig, að bæ þenna ber eigi lengur að skoða sem sýktan af tjeð-
um sjúkdómi.

Auglýsing þessi öðlast þegar gildi.

Þetta birtist öllum þeim til leiðbeiningar, er hlut eiga að máli.

I stjórnarráði Íslands, 18. apríl 1907.

Í fjarveru ráðherrans

Kl. Jónsson.

G. Sveinbjörnsson

aðst.